

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ

Η απληστία σαν εργολάβος

Όσα καινούργια αποκαλύπτονται για την πυρκαγιά που κατέκαψε τον πύργο στο Γκρένφελ του Λονδίνου δείχνουν πόσο παλιός παραμένει ο κόσμος μας ως προς ορισμένες «αξίες» και «αρχές» του. Μπορεί να υψώνει αγέρωχος τους ορόφους του τον έναν πάνω στον άλλον, τα θεμέλιά του όμως τα υποσκάπτουν μονίμως προτεραιότητες που συνοψίζονται στο γνωστό μας δι-σύλλαβο: κέρδος. Κέρδος άνευ ορίων, όμως, απληστο. Που σημαίνει ότι πρέπει να το κυνηγήσουμε δίχως ενδοιασμούς, νομιμοφροσύνη και ηθικές αναστολές. Γιατί όλα αυτά είναι αντι-παραγωγικά, όπως μάθαμε να λέμε, και ψυχοφθόρα. Το ότι ενδέχεται να αποβούν και ανθρωποκτόνα ή ανθρω-

ποβόρα, δεν φαίνεται να συνυπολο-γίζεται κατά τη σύνταξη των πλάνων. Αλλωστε, το δόγμα «ο θάνατός σου, η ζωή μου» είναι παμπάλαιο. Και «φυσικό».

Η «κακιά ώρα», την οποία συνηθίζουμε να ενοχοποιούμε όταν συμβαίνει μια τραγωδία που μας φαίνεται ανεμνήνευτη και ακατανόητη, δεν μπορεί να φορτωθεί τις ευθύνες των ανθρώπων ούτε στη μία από τις 10.000 φορές. Η εκατόμηνη του Λονδίνου δεν προκλήθηκε από μια συρροή συμπτώσεων και τυχαίων γεγονότων, που τη σκπνοθέτησε κάποια κακόβουλη θεότητα, αλλά από μια ακολουθία συνειδητών (και τόσο ασυνείδητων) αποφάσεων και ηθελημένων πράξεων, στυγνά

υπολογισμένων.

Κάποιοι, τα στελέχη των εργολαβικών εταιρειών που ανακαίνισαν το πανύψηλο κτίριο, συσκέφτηκαν, μέτρησαν βάζοντας στο ένα τάσι τη βουλιμία τους και στο άλλο τις ανάγκες των ενοίκων, και συναποφάσισαν ότι και το μικρό κέρδος, κέρδος είναι. Δέκα εκατομμύρια στερλίνες κόστισε το έργο, αλλά επειδή τελικά και η μύγα έχει ξίγκι, οι εργολάβοι αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν για τη μόνωση φτηνό εύφλεκτο υλικό (22 στερλίνες το μέτρο η αξία του) αντί για το πυρίμαχο ή άφλεκτο, το πανάκριβο δηλαδή: 24 στερλίνες το μέτρο. Η χρήση του υλικού αυτού απαγορεύεται στη Βρετανία, όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη και στις

ΗΠΑ, αυτό όμως δεν ανέτρεψε τους σχεδιασμούς τους. Τους νόμους δεν τους καταπατούμε μόνο στην Ελλάδα, όπως ισχυρίζονται όσοι δηλώνουν Ευρωπαίοι πλην προτιμούν να μη βλέπουν τι όντως γίνεται στην πραγματική Ευρώπη, όχι την ιδεατή.

Αραγε πόσοι άνθρωποι θα είχαν σωθεί αν είχαν εγκατασταθεί ψεκαστήρες, όπως επίμονα ζητούσαν οι ένοικοι; Δεν θα το μάθουμε ποτέ. Το τοπικό συμβούλιο του Κένσινγκτον, πάντως, έκρινε ότι οι αναγκαίες 200.000 στερλίνες ήταν τεράστιο ποσό για να το χορηγήσει.

Εχει βέβαια πλεόνασμα 274 εκατομμυρίων το συμβούλιο. Και; Για παρίες θα το δαπανήσει;

ΑΥΓΗ

Το μαύρο που τους έγινε συνήθεια...

Όσες φορές και αν προβάρεις το κοστούμι του φιλελευθερισμού, όσες φορές και αν παπαγαλίσεις το ποίημα περί πολυφωνίας και πλουραλισμού, όσες φορές και αν κατηγορήσεις την κυβέρνηση πως τάχα ήθελε να ρίξει μαύρο στα ιδιωτικά κανάλια, δεν μπορείς τελικά να ξεφύγεις από τη μαύρη συνήθεια να επιμένεις να ξαναβυθίσεις στο σκοτάδι τη δημόσια τηλεόραση.

Με την ίδια κυνική ευκολία που πριν από λίγες ημέρες η Νέα Δημοκρατία απαίτησε την απόλυση δημοσιογράφων από την ΕΡΤ, ο εκπρόσωπος Τύπου της αξιωματικής αντιπολίτευσης έκανε το επόμενο βήμα χθες και ουσιαστικά προανήγγειλε ένα νέο λουκέτο στην Αγία Παρασκευή σε περίπτωση που το κόμμα του επιστρέψει στην εξουσία.

Σαν να μην πέρασε ούτε μια μέρα από το μαύρο του Αντώνη Σαμαρά, ο Βασίλης Κικίλιας βαδίζοντας στα χνάρια του Σίμου Κεδίκογλου, που κάποτε δικαιολογούσε το μαύρο με κάποιες παχιές αγελάδες, τις οποίες παρεμπιπτόντως το κόμμα του μισθοδοτούσε στο ραδιομέγαρο, δήλωσε πως «η ΕΡΤ είναι κομματικό κανάλι, το οποίο δεν μπορούμε να αφήσουμε να λειτουργεί στην πλάτη των Ελλήνων φορολογουμένων». Για κομματικό κανάλι και κομματικούς δημοσιογράφους μιλά το κόμμα που κατασκεύασε το μόρφωμα της ΝΕΡΙΤ, ένα κανάλι που θα μείνει στη μνήμη των πολιτών και για τις αλθίστου μνήμης συνεντεύξεις που του παραχωρούσε ο τότε πρωθυπουργός.

Την «πλάτη» των φορολογουμένων εμφανίζεται να συμπονά ο εκπρόσωπος του κόμματος του οποίου τα στελέχη ανακάλυψαν και εφάρμοσαν στη δημόσια τηλεόραση τη φάμπρικα των εξωτερικών παραγωγών φορτώνοντας με υπέρογκα κόστη την ΕΡΤ. Αμνήμονες, αμετανόητοι και ανεπίδεκτοι μαθήσεως από τα λάθη και τις αμαρτίες του παρελθόντος τους εμφανίζονται αυτοί που διεκδικούν την επιστροφή στην εξουσία, αλλά και στις πρακτικές του παρελθόντος, που τόσο τους λείπουν.

Αρνούμενοι να συμβιβαστούν με την καταδίκη των έργων τους, επιμένουν στις λογικές που τους οδήγησαν στο πολιτικό περιθώριο. Αρνούμενοι να αντιληφθούν πως η δημόσια τηλεόραση μπορεί να λειτουργήσει στο περιθώριο του εμπορικού ανταγωνισμού με αποκλειστικό γνώμονα την προσήλωσή της στην αντικειμενική ενημέρωση και τον πολιτισμό.

Αρνούμενοι να παραδεχτούν πως ο δημόσιος χαρακτήρας της ΕΡΤ πρέπει να προστατευθεί ως νησίδα ασφαλείας μέσα στον ωκεανό των οικονομικών και επιχειρηματικών συμφερόντων, επαναφέρουν αυτό το απεχθές «μαύρο», που δυστυχώς τους έγινε συνήθεια. Τόσο για τη δημόσια τηλεόραση όσο και για τη δημοκρατία.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Φτιάξτε εσείς την κυβέρνηση...

Στον δρόμο που έχει χαράξει ο Σόιμπλε βαδίζει ο επικεφαλής του ESM Κλάους Ρέγκλινγκ. Αναμενόμενο. Το αντίθετο θα ήταν μια ευχάριστη έκπληξη, αλλά σ' αυτό το επίπεδο δεν πρέπει να περιμένουμε εκπλήξεις γιατί ο υπάλληλος δεν μπορεί να διαφοροποιηθεί από τον προϊστάμενό του. Αν το κάνει, θα χάσει τη θέση του. Επανελάβε λοιπόν ο κ. Ρέγκλινγκ (συνέντευξη στην ΕΡΤ 1) ότι ορισμένοι υπουργοί (εξαιρέσει, όπως και ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών, τον Ευκλείδη Τσακαλώτο) δεν συμπεριφέρονται σωστά, γιατί προσπαθούν με διάφορους τρόπους να μην εφαρμόσουν τα συμφωνηθέντα ή καθυστερούν επιδεικτικά να προωθήσουν τις μεταρρυθμίσεις που είναι αναγκαίες (φυσικά η καούρα του είναι για τις ιδιωτικοποιήσεις), με αποτέλεσμα να στέλνει η Ελλάδα κακό μήνυμα στις αγορές και στους υποψήφιους επενδυτές.

Προφανώς, σύμφωνα με την αντίληψή του, οι περιβόητες αγορές «διαβάζουν» την πραγματικότητα στην Ελλάδα μονόπλευρα.

Εντοπίζουν δηλαδή τις παρασπονδίες των κυβερνητικών αξιωματούχων, δυσφορούν με τη στάση τους και δεν κάνουν επενδύσεις, αλλά αγνοούν ή δεν παίρνουν καθόλου υπόψη τους ούτε τις εμμονές της Γερμανίας και των συμμάχων της ούτε τη διαφωνία του ΔΝΤ με τη γραμμή της Ευρώπης στο θέμα του χρέους.

Πολύ βολικό. Όταν κάτι δεν πάει καλά, ευθύνεται μόνο η Ελλάδα.

Οι εταίροι είναι αθώοι. Αλήθεια, ποιο μήνυμα εισπράττουν οι αγορές όταν ο ένας δανειστής (ΔΝΤ) υποστηρίζει ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο και απαιτείται η αναδιάρθρωσή του και αυτή είναι η προϋπόθεση για να εμπλακεί το ίδιο στο πρόγραμμα και οι υπόλοιποι δανειστές επιμένουν ότι τώρα δεν υπάρχει ανάγκη ρύθμισής του;

Ποιο μήνυμα εισπράττουν οι αγορές όταν διαπιστώνουν πως εξαιτίας αυτής της αντίθεσης η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δυσκολεύεται να αποφασίσει για τη συμμετοχή της Ελλάδας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, που θα είναι ένα ασφαλές μαξιλάρι ικανό να απορροφήσει ενδεχόμενους κραδασμούς;

Ποιο μήνυμα εισπράττουν οι αγορές όταν βλέπουν το ΔΝΤ και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να καταλήγουν σε ένα κείμενο στο Eurogroup που είναι μνημείο ασάφειας (ούτε καν δημιουργικής), ώστε να ικανοποιηθεί και ο Σόιμπλε, γιατί έχει εκλογές, και η Λαγκάρντ, για να μη χρειαστεί να απολογηθεί στο διοικητικό συμβούλιο του οργανισμού που διοικεί;

Ποιο μήνυμα εισπράττουν οι αγορές, όταν ακούνε το ΔΝΤ να λέει ότι τα πρωτογενή πλεονάσματα δεν πιάνονται και μαθαίνουν ότι ο Σόιμπλε τα ήθελε υψηλότερα και για περισσότερα χρόνια; Κι όμως υπάρχει λύση.

Λίγο αναξιοπρεπής, αλλά σε καθεστώς επιτροπείας είμαστε.

Για να ηρεμήσουν, λοιπόν, οι αγορές και να σπεύσουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, ας συντάξουν Σόιμπλε, Ρέγκλινγκ και Βίζερ έναν κατάλογο με πρόσωπα της αρεσκείας τους και να τον δώσουν στον Τσίπρα για να διαλέξει.

Βεβαίως, στον κ. Σόιμπλε δεν αρέσει ούτε ο Τσίπρας επειδή παίρνει συνεχώς τηλεφώνω τη Μέρκελ και δεν ακούει τον Τσακαλώτο, αλλά ας κάνουν κι αυτοί έναν συμβιβασμό.

Μην τα θέλουν όλα δικά τους και μάλιστα μονομιάς!